



V sredo, 10. oktobra 2018, se je v Trubarjevi hiši literature v okviru festivala stripa *Tinta* hudomušno pisala risanka v živo. Dogodek je vodil Rok Kušlan, strip pa je risal Ciril Horjak – dr. Horowitz. Nostalgичno sta se spomnila časa, ko je na podoben način živela legendarna radijska oddaja

#### *Risanka*

na Radiu Študent. Dr. Horowitz je risal stripe po predlogih klicateljev, ki jih je Rok Kušlan spodbujal preko radijskih frekvenc, tokrat pa je obiskovalce spodbujal k sodelovanju pri nastajanju stripovske pravljice in sproti interpretiral besedilo v živo. Tako sta na preizkušnjo postavila domiselnost publike in v prijetnem, uigranem tandemu poskrbela za obilico smeha. Slučaj je nanese, da se je vse to dogajalo ravno na svetovni dan duševnega zdravja.

Rok Kušlan nas je spomnil na pogovor »Povej mi, s kom se družiš, in povem ti, kdo si« in na moč, s katero nas oblikuje okolica. Nadaljeval je z reko »Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kaj boš postal« ter za temo pravljice oziroma stripa postavil idejo trenutno verjetno najbolj peročega razpisa – razpisa za izvirno slovensko pravljico, ki naj bo primerna za otroke do 10. leta starosti. Če naj na kratko povzamem; pravila razpisa za pravljico narekujejo, da mora biti zgodba dolga med 5000 in 8000 znaki, vsebovati mora pozitivne junake (otroka/-e, starša in družino) na eni in negativne junake na drugi strani. Pravlјica mora problematizirati nevarnosti multikulturalizma, končati se mora pozitivno za otroka, dvigovati domoljubje in spodbujati narodno zavest ter pripadnost tradicionalni družini, ki na koncu vselej zmaga.

Nato sta zastavila koncept; za boljšo vizualno predstavo smo lahko obiskovalci na tabli pred seboj videli 15 (večinoma neizpolnjenih) lističev, ki so čakali na ideje in navodila iz publike. Nekatere izmed njih je dr. Horowitz že predhodno zapolnil s skicami, ki so nam služile kot "sidra, na katera se bomo pripenjali". Tako smo začeli pisati »Pravlјico o slovenskih vrednotah, o slovenski kulturi in slovenskih umetnikih v 15 slikah«

. Dr. Horowitz je risal v Photoshopu CS2 in njegovo ustvarjanje smo lahko spremljali na velikem platnu.

Ko se je po zvišanju jakosti Rokovega glasu, torej po zgledni spodbudi h kritični in ironični kreativnosti, publika ogrela in ko je dr. Horowitz padel v zen ustvarjanja in čarovnijo digitalne skicirke, se je odprlo morje bizarnih zapletov. Gospodar je slugo poslal na Javo, ker si je zaželel kave. Temu je sledila dolga in trnova pot, s težavami na ladji, pardon, splavu, s katerim je ubogi sluga (da je le imel opico za družbo!) znašel v neurju, nato je s pomočjo velike in zdaj še male opice skopal Sueški prekop in se v Kranj vrnil s kavo, ki jo je ročno pridelal in sušil na (mokri!) zemlji, le zato, da je lastnik navsezadnje ni hotel. Seveda smo vključili Cankarja in uporabili celo lik Marvelovega Mrtvobazenška (Deadpool) in klenega protagonista poimenovali Zdravko Usmiljenšek. In če naj bo zaključek pravljice pozitiven, smo torej na koncu le prišli do kave, ki ni bila zaman. In to celo do bele kave in ne bobove, saj "Bela kava slovenska je edina prava!"

Rok Kušlan in dr. Horowitz še vedno pravita, da če komu besede šibajo, tako kot tisti Toshiba računalnik, se pravi, če zna kdo spraviti verze stripovske pravljice na 8000 znakov, delita honorar.

**Avtorica poročila: Špela Sabati**

Dogodek: 10. oktober 2018

{fshare id=3369}